

Ragıp Zarakolu – Ali Ertem’den baki kalan

Posted on 05/12/2021

Kaderde Ali Ertem ile de vedalaşmak varmış./ Dürüstler/vicdanlılar/doğrular bahçesinde, Il Giardino dei Giusti de yerini aldı aldı o da. Ölümsüzler arasına karıştı. O kadar çok ortak anı var ki, gerçeğin kabulü için yürütülen kavgada.

Ve Ali Ertem’den baki kalan gök kubbede hoş bir seda... Ne mutlu hoş seda bırakanlara...
Ne mutlu ona...

Ayşe Nur Sarısözen/Zarakolu 1993 yılında Ermeni soykırımına ilişkin Türkiye’de gerçeği amasız mamasız lakinsiz kabul eden ilk kitabı yayınladığında takvim 1993 yılını gösteriyordu, tam Kirli Savaşın başlatıldığı tarih. Tarih Akçam’ın “Ermeni Sorunu”nu ele alan ilk kitabını yayınladığı tarih.

Bu sadece tarihle yüzleşme değil, geleceğe yönelik bir aksiyondur. Ülke yeniden bir soykırım tehditi altına girmişti ve ANZ “BİR DAHA ASLA!” diyordu.

ANZ, gerçeğin kabulüne ilişkin ilk aksiyonunu ise, 1990 yılında İsmail Beşikçi ile birlikte “Devletlerarası Sömürge Kürdistan” adlı kitabı yayınlamakla yapmıştı.

Her iki aksiyonda da sonuç aldı. Gerek Kürt gerçekliğini gerek Ermeni gerçekliğinin kabul edilmesinde sonunda yalnız kalmadık.

Ama Ermeni gerçekliği çok daha ağır bir konuydu. Türkiye solunun ve aydınlarının çok olmasa da Kürt gerçeğini kabul eden kesimleri vardı.

DGM'deki Beşikçi/Zarakolu davasında, Yaşar Kemal Davası'nda DGM'nin önü ve salonlar dolup taşıyordu. Ama Zarakolu/Ternon Davası'nda DGM salonuna yalnız girip çıkıyorduk.

Ermeni toplumunda bile, bizi yalnız bırakmayan ise birkaç isimdi, Hrant başta. Zaten Hrant Ternon'un en gönüllü dağıtıcılarından biri olmuştu. Ona eklenen ise Sarki Çerkesyan, Kirkor Kolukisa ve Sarkis Seropyan idi bombalanan Belge ofisini ziyaret eden.

Yurt dışında da Türkiye solu Ermeni gerçekliğine tümüyle yabancı idi.

Gerçekliği doğrudan kabul eden ve bunun kabul edilmesi için Almanya'da çaba harcayan Türkiye solundan tanıdığın ilk Türk, Ali Ertem olacaktı.

Yalnız olmadığımızı hissedecektik.

Büyük bir heyecanla Almanya'da yaşayan Ermeni olmayan TC yurttaşlarından TBMM'ne hitaben Ermeni Soykırımını gerçeğinin kabulünü ve özür dilenmesini talep eden bir dilekçe için 10 bin imza topladı çok sayıda olmayan arkadaşı ile birlikte. Soykırım Karşıtları Derneği (Verein der Völkermordgegner) bu aksiyon üzerinde yükseldi.

TBMM, yurttaşlarının dilekçe verme hakkını yok sayarak, bu toplanmış imzaları Almanya'ya iade etti.

Bu imzaları SKD bize verdi. 1999 yılında Jean Claude Kebabjian ve Raffi Hermon Araks ile Erivan'a gittiğimizde Hayastani Azgayin Gradaran'a teslim ettik bir belge olarak. (*)

Hiçbir şey boşuna değil, eğer 1. Dünya Savaşında Osmanlı devletinin müttefiki olan Almanya bugün soykırım gerçekliğini kabul ettiyse, kendi payından dolayı özür dilediyse, Ali Ertem'in başkanı olduğu SKD'nin çeyrek yüzyılı aşan çabasının büyük katkısı var.

Öyle ya eğer Almanya’da yaşayan Türkiye Cumhuriyeti yurttaşları gerçeği kabul ediyorsa, Almanya’ya ne düşerdi?

Şimdi onun anısına, SKD’nin tarihine ilişkin, “Soykırım Karşıtları Derneği (SKD) neden kuruldu, niçin mücadele ediyor?” başlıklı basın açıklamasına yer vermek istiyorum:

26 Eylül 1998 de Ali Ertem ve İ. Bülent Gül öncülüğünde kurulan SKD (Soykırım Karşıtları Derneği), kamuoyunun, soykırım suçlarına, özellikle de inkâr edilen soykırım suçlarına karşı, duyarlı hale getirilmesini amaçlamaktadır. Başta Ermeni halkı olmak üzere ülkemizin Hıristiyan halklarına karşı işlenmiş 1915 soykırımının kamu vicdanında mahkûm edilmesini, amaçlamaktadır.

Bizler yakın tarihimizi incelediğimizde şu gerçeğin farkına vardık: Türkiye Cumhuriyeti devleti İttihatçı soykırım suçluları tarafından, soykırım kurbanlarının ölümleri üzerine kurulmuştur. İnsanlığın ortak değerleri ile çelişmektedir ve meşru zeminden yoksundur. [...]

Soykırımı inkâr, Türkiye toplumu Ermeni halkına karşı düşmanlaştırmak ve dünya kamuoyunu yanıltmak için seçilmiş bilinçli bir politika olduğundan, tamamı yalana ve iftiraya dayanan propaganda temelinde yürütülmektedir. Bunun için devlet, bütün kurumlarını, elindeki tüm imkânlarını soykırımın inkâr için seferber etmektedir. Tamda bu nedenle, inkâr politikasına karşı TARİHİ SOYKIRIM GERÇEĞİNİN kabul edilene kadar, sürekli gündemde tutulması, yalan ve iftiraya karşı bilimsel gerçeklerle karşılık verilmesi, hayati bir önem taşımaktadır.

SKD, kurulduğu günden beri ANTI-İNKÂR mücadele çizgisi temelinde çok farklı etkinliklerle, (soykırımın kabulü için imza kampanyası, tarihi soykırım fotoğraflarının sergilenmesi, bilim insanlarının katıldığı konferansların düzenlenmesi, soykırımı dair bilimsel eserlerin tanıtılması, anma etkinlikleri, önemli olaylar karşısında basın açıklamaları, ırkçı saldırılara karşı kamuoyunu uyarmak, başta TC parlamentosu olmak üzere uluslar arası kurumlardan

ve çeşitli ulusal parlamentolardan soykırımı kabul etmelerini talep etmek vs.) her somut durumda analitik kısa ve öz açıklamalarla TC inkârına yanıt vermeye çalışmaktadır.

Tecrübeler bize, geçmişindeki insanlık suçlarını inkâr eden bir devlet egemenliğinin, sistematik ırkçı propaganda ile toplumu hayatın her alanında yozlaştırmadan, cehaletin karanlığına sokmadan, sürekli olarak gerilim yaratıp, yeni insanlık suçlarına yönlendirmeden, baskıyı, korkuyu, işkenceyi günlük hayatın bir parçası haline getirmeden, varlığını sürdürmesinin imkânsız olduğunu gösteriyor.

Cumhuriyet kurulduğundan beri, “azınlıklara” karşı devlet eliyle yönlendirilen toplu imha, psikolojik terör, ekonomik olarak çökertme ve onunla birlikte gerçekleştirilen pogromlar, bir türlü gündemden düşmüyor; yarattığı dehşet ve travmalar gittikçe ağırlaşıyor. 1938 de Dersim Alevilerinin toplumsal yaşamına karşı yapılan soykırımcı müdahale, Kürt halkının hak ve eşitlik talebine 100 yıldır toplu imha ve sürgünlerle cevap verilmesi, Alevi inancı mensubu halklara karşı belli aralıklarla sanki “insan” eliyle harekete geçirilen bir deprem gibi tekrar, tekrar kışkırtılan pogromlar, onlara da soykırımdan başka seçenek tanımadığını gösteriyor.

SKD, bu felaketten çıkış için çarenin, soykırımın devamı olan inkâr politikasının, derhal sonlandırılması, TC devletinin Ermeni halkına karşı planlanmış Osmanlı ve TC egemenlikleri altında gerçekleştirilmiş 1915 Soykırımını, kayıtsız koşulsuz tanınması ve soykırımdan kaynaklanan bütün yükümlülükleri yerine getirmesi olarak görüyor. SKD, Bu durumun Ermeni halkıyla aynı kader paylaşan Süryani, Helen ve Ezidi halklar için de geçerli olduğunu düşünüyor ve 1915 Soykırımının kabul edilmesi için mücadele ediyor. SKD, Geleceğimizi jenosit rejiminin yıkımından kurtarmanın, farklı etnik kimliklere, farklı dini inançlara saygı temelinde demokratik bir sistem yaratmanın, soykırım mağduru halklarla barışmanın ve dünya insanlık ailesinin meşru bir üyesi olmanın başka yolu olmadığını düşünüyor.

Frankfurt 20 Nisan 2017

Kaynak: artigercek.com